

MİLLETÇE SEVDALINIZ

Bir çağı hayal edin, sancı dolu bir çağı
Her vatanın, toprağın karışmış solu sağı
İşte öyle bir zaman, Anadolu karışık
Yorgundu bütün millet, bekliyorken bir ışık
On üçüncü yüzyılın sonu değil başıydı.
Bir Yûnus çıkageldi, yılın bilmem kaçıydı.
Kaç kişiye, kaç yüze, âliye ve ârife
Bir sözüyle feyiz verdi, gerek yoktu tarife
Esirgeyen, bağışlayan Allah'ın adı ile
Besmeleyle yola çıktı, gördü sayısız çile.
Kendinde yıllar yılı hep kendini aradı.
Derdin dava değildi, gönül yapmak muradı

Hey gidi yüreciği divane, miskin Yûnus
Esersin yeller gibi, sevgi sende okyanus
Sözlerin susuzlara sanki derya misali
Tavırların tevazün insanlığın timsali
Acep kaç kez söyledin “Dervişlik hırka değil.”
Önce nefsin önünde yıllar yılı bir eğil .

Eğildin, sırtında kırk yıl odun taşıdın.
Göz açıp yummuş gibi bir ömürü yaşadın
Henüz yanmamıştın da muhtaç olmuştun aş
Aş diyerek gitmiştin Veli Hacı Bektaş'a
Ham idin, görmemiştin sunduğu o himmeti
Düşünmeden bir aşta, aradın bereketi
Sonra birden, ansızın gönlüne düştü cemre
Cemrenin adı idi mürşidin Taptuk Emre
Anladın ki sonunda tüm dönüşler O'naymış
Aslolan madde değil arkadaki manaymış
Her daim söyler idin, az söz erin yüküdür
Sözlerin dimağlarda bilsen şimdi türküdür.

Mânâ dolu söylediğin sözlerin ve “Divan”ın
Halktan herkes anlardı şiirdeki kelamın
Buldu Türkçem seninle yok olan hecesini,
Ses bayrağım duyurdu, senle milli sesini

Bir gezin Anaolu’yu, var mı Yunus’ça biri?
O, değil ozanların; şairlerin de piri
Keşke gelsen yeniden , sorsan nedir halınız ?

Gönüldesin duy bizi : Milletçe sevdalınız !
Gönüldesin Eyy Yunus , Milletçe sevdalınız !